

ACB/ 1054115
 30 JUNI 1971
 4

1) Zo nodig andere rubricering aangeven.

Distr.: <i>BFA</i>		Bijlage(n): <i>4 (nr. 1/4/4)</i>	
Afschr.:		BO:	
Datum ontmoeting	Datum rapport	Volgno. Inf. rapp.	Evaluatie
	12 juni 1971		

Betref: Internationale bijeenkomst Federatie van Vrij Socialisten op 29, 30 en 31 mei 1971 te Appelscha.

Gedurende de drie dagen waren op genoemde bijeenkomst ongeveer 50 tot 60 mensen aanwezig.

De bijeenkomst werd geopend op zaterdag 29 mei 1971 te omstreeks 16.30 uur.

)

Op de eerste dag van de bijeenkomst werden de aanwezigen in twee groepen gesplitst om te discussiëren over de strategiebepalingen.

Deze discussie werd gehouden op de tweede dag.

Omtrent deze discussie wordt verwezen naar de bijlagen, genummerd 1 tot 4.

Er werd o.a. gediscussieerd over het feit of er bij acties al of niet geweld zal moeten worden gebruikt.

Over het algemeen was men tegen geweld doch wanneer door de tegenpartij (politie) geweld zou worden gebruikt zou men wel terug moeten kunnen slaan. Er gingen stemmen op om tot een training te komen zodat men niet bij voorbaat in de minderheid zou zijn wanneer bij gevoerde acties geweld door politie of ander overheids instanties zou worden gebruikt.

De middelen, zoals brandbommen e.d., zouden in eigen gelederen kunnen worden gemaakt.

Omtrent dit onderwerp werden geen vastomlijnde afspraken gemaakt zoals trouwens met elk discussiepunt het geval was.

Door de mensen uit Amsterdam werd gesproken over de acties met betrekking tot de Nieuwmarkt. Hiervoor had men een bandopname gemaakt waarin men wordt opgewekt fel te ageren tegen veranderingen en vernieuwingen van de Nieuwmarkt.

Hiervoor maakt men ook gebruik van geheime radiozenders die zouden zijn ondergebracht in "De Smederij" te Amsterdam.

Af en toe werden de discussies onderbroken om aan de aanwezige buitenlanders mede te delen wat er zoal was besproken.

wierpen zich af toe als voorzitter in de strijd om de chaos niet al te groot te laten worden.

stelde voor om het besprokene op stencil te zetten welk voorstel werd aanvaard.

Door zal waarschijnlijk een verslag worden gemaakt van het besprokene in Appelscha. Deze knaap maakte namelijk geregeld aantekeningen.

Deze heeft ook diverse namen en adressen genoteerd van mensen die willen fungeren als contact persoon. Deze namen en adressen worden vermeld in de eerst komende "Vrije Socialist".

Verderd werd in Appelscha afgesproken, dat er informatie weekeinden zullen worden gehouden in Appelscha en wel op 12 en 13 juni, 19 en 20 juni, 3 en 4 juli en 17 en 18 juli 1971.

Een agenda van deze vergadering was niet aanwezig.

Op maandag 31 mei 1971 werd de vergadering vroeg in de middag beëindigd in verband met het feit, dat de buitenlanders nog dezelfde dag thuis wilden zijn.

-Einde-

I

1054115

Bijlage Rapport
90.476

OPMERKINGEN OVER EEN ANARCHISTIESE STRATEGIE.

De Nederlandse situatie:

De Nederlandse buitenparlementaire oppositie zit nog midden in de politiseringsfase, De recente buitenparlementaire bundeling tegen de volkstelling, waarbij het grootste deel der politieke activisten het boycotstandpunt innam, heeft bewezen door haar feitelijke mislukking dat de politiseringsfase nog lang niet afgesloten is. De mislukking heeft nog eens duidelijk gemaakt dat het Nederlandse aktivisme nog niet kan wagen aan een vervolg zoals dat met sabotage akties totstand zou worden gebracht, omdat de buitenparlementaire beweging (anarchistische beweging) het zich niet zou kunnen veroorloven het in de politiserings/akties gewonnen vertrouwen in de sabotagewaagschaal te leggen. De klassenstrijd in Nederland is nog niet manifest. Een sabotagepolitiek zou op dit moment politieke zelfmoord voor de beweging betekenen. Wel is de verscherping van de konfliktsituatie latent. Met de toeneming van de harmonie tussen de vakbonden groeit de onrust in de arbeiders/beweging. De tendens tot loskoppeling van de bonden groeit. (Interne demokratiseringsakties, verzet tegen de anti-stakingswet). Met een sabotagegroep alleen kun je geen klassenstrijd maken. Individuele sabotageakties kunnen in specifieke gevallen (Plan Kikkert, de Nieuwmarkt in Amsterdam) opzich het politiek bewustzijn onder de betrokkenen verhogen, maar een (anarchistische) beweging kan voor dergelijke akties alleen verantwoordelijkheid nemen als een kollektieve motivatie bij ~~de~~ alle betrokkenen manifest is. Daarbij moet goed in het oog gehouden worden dat een beweging zich met een dergelijke verantwoordelijkheid duidelijk identificeert en histories belast.

DE SITUATIE IN DUITSLAND:

Wij vragen ons af of de beweging in Duitsland met het voeren van sabotageakties niet het kontakt met de achterban verliest. Vooral het opereren vanuit een "drugscenebewustzijn" komt ons weinig effectvol voor, omdat zij (een dergelijke scene) de "natuurlijke" handicap heeft door haar afwijkend gedrag, zich ~~te isoleren~~ te isoleren van andere basisgroepen. (arbeiders, middenklasse) Daarbij komt een emotionele motivatie, zoals die voor de hand ligt bij een "drugscenegroup", opzich niet voldoende is voor een blijvende oppositie. Spontaanistische anarchisme vraagt om vervolgen.

ORGANISATIEMODEL VAN DE NEDERLANDSE BEWEGING:

Situatie nu: het prakties werk vanuit de beweging is vrijwel nihil. De federatieve organisatie zoals deze nu op papier staat met geeftektueerd worden om het logies vervolg op de agiteringsfase te kunnen scheppen. Daartoe moeten eerst de basisgroepen georganiseerd worden. Het gaat dan niet allereerst om veel aanhangers te krijgen, maar om het politiseren van zoveel mogelijk mensen. Niet de beweging moet centraal staan maar het anarchisme. De groepen moeten gezien worden als een kontakt tussen individueel werkende activisten. Daartoe zou het oude platvormidee binnen de anarchistiese beweging uitgebouwd kunnen worden. De positie van de arbeiders en de middenklasse binnen de strategie is nog steeds het onderwerp van discussie. Een definitie van het proletariaat staat daarbij voorop.

Het strategiemodel: emotionele betrokkenheid is de eerste aanzet tot politisering. Aktivisten moeten zich inzetten bij de rationaliseren daarvan, medestanders vinden, en in groepen organiseren (huidige ~~soort~~). De groepen moeten gecoördineerd worden door de Federatie van Vrije So-

fase). De groepen moeten gekoördineerd worden, bv. door de Federatie van Vrije Socialisten (direkt voor de deur staande fase). Vervolgens gaan de groepen aan theorievorming doen, daaruit vloeit voort de organisatie van scholingskursussen waardoor geïnteresseerden erbij betrokken worden.

Het prakties werken, zonder de teoretiese begeleiding los te laten, kan gebeuren door:

1. het inspringen in de bestaande aksies, de taak is dan om de politieke link te leggen tussen de problemen die aangepakt moeten worden en de sociaal-ekonomiese onderbouw (van detailkrietiek algemene maatschappijkrietiek maken, link leggen met het kapitalisme). Daarbij moet ervoor gezorgd worden dat de groep zich niet vervreemdt van de groep waarvoor de aksie is.
2. Het zelf beginnen van een aksie als groep. Hierbij moet in het oog worden gehouden dat de aksiegroep het gekozen probleem niet monopolizeert.

De taak van de Federatie wordt dus allereerst een informatietaak. Het kontakt met de groepen, de uitwisseling van gegevens en ervaringen is een eerste voorwaarde voor een anarchistiese beweging met een eigen duidelijke identiteit.

STRATEGO

STRATEGIEBEPALING

Het is fout de realiteit te benadren vanuit een ideologie. Het is altijd fout om van het anarchisme te vertrekken als enige waarheid en op te dringen aan de arbeidersklasse. We zijn van oordeel dat de massa, door haar levenssituatie, levenswijze, onderdrukking spontaan in een anarchistiese, gezagsontkende, revolte terechtkomt.

Laat ons de belgiëse situatie vluchtig ontleden, vertrekkend van de ekonomie in een kapitalistiese klassemaatschappij.

- Welke zijn de hoofdelementen in de ekonomie
- 1) een behoefte onstaat en streeft naar bevrediging.
- 2) de produkten worden gekreerd.
- 3) de produksie wordt verbruikt.

Deze momenten staan in wederzijdse betrekkingen met elkaar. Door de wijze van pruseren (kapitalisme) worden kunstmatige behoeften gekreerd, het verbruikte wordt kunstmatig opgedreven, enz.

Door de kapitalistiese produksiemethode vervreemden de arbeiders, er is geen creatieve beleving van de produksie.

Het produksiemoment wordt aangevoeld als een onderdrukking, waarop de konsumpsie als beloning volgt.

De konsumpsie wordt als beloning ervaren omdat de konsument zo gezegd een vrijheid van keuze bezit. Alle sociale verbeteringen zijn enkel gericht op de verhoging van het konsumptiepotentieel. Deze mythe van de vrije konsumpsie bestond in de negentiende eeuw niet. Deze mythe is voor hedendaagse arbeider een luchtballon die wij door te prikken hebben (spektakulaire sociologie). Door deze mythe wordt de aandacht gelegd op de individuele gedragspatroon zoals nonkonformisme, misticisme, drugs, makrobiotiek. Ipv op een kollektieve strijd door zelfbeheer. De massamedia (tv, film en andere media) stimuleert een soort pseudosolidariteit op internationaal vlak, duidelijk los van de eigen socio-ekonomiese situatie (zuidamerika, black panther palestina). Heel het individueel gedragspatroon van de schijnvrijheid staat los van de kollektieve uitbuiting en onderdrukking van de arbeidersklasse. Dit gaf aanleiding tot de opkomst van een eerste anarchistiese golf; underground boetiekten kroegen communes het uittrekken uit de kapitalistiese produktie door het opbouwen van een alter natieve freepress, beatnik tendenzen in provo. Vlak daarop werd een tweede stap gezet in de richting van een libertair socialistiese beweging (organisatie bewustzijn). Deze bindingen werden gelegd door en ontwikkelden zich langs tendenzen binnen provo: dolla mina kabouter buurtwerk enzovoort. Hun werk is ontmaskerend. Ze vertrekken met het doorprikken van de vrije konsumpsiemythe. Hun aksies staan in verband met woningvoorziening, luchtvervuiling, openbaar vervoer, jeugdateliers, kinderkommunes, vrije informatie. Zo komen ze terug bij de ekonomiese verhouding. In dit stadium moet alle fraseologie, romantiek, die nog overblijft uit de vorige periode vernietigd worden anders kan het contact met de basis (jeugd arbeiders enz) niet gelegd worden. Daartegenover staat de studentenbeweging: het trotskisme, afgesloten van elke realiteit, het marxisme, in België voorkomend uit de katholieke jeugdverenigingen en er alle kenmerken van meedrag, dogmatisme, monolitisme, mistiek.

Het studentenmilieu is de spontane basis van elke voorheerde theorie. Trotskisme, marxisme, beide zijn in het studentenmilieu opgesloten. De theorie over de leidende funktie van de partij (ideologie) is de rationalisatie daarvan. Ze kunnen zich een zelfbegeerde maatschappij niet indenken.

De anarchistiese zijn even erg opgesloten in het studentenmilieu, afgesneden van elke basis: Jiting en daarvandaan zijn het terrorisme (duitsland) en het geteoretiseerde (ledder). De anarchistiese zijn een feitelijke avantgarde, en willen het niet toegeven (mcl). Het probleem is dat het studenten-anarchisme geen arbeidersbasis in tegenspanning met de vroegere beweging. Iedere daad van geweld die deze groep stelt wordt door de burgerlijke kommunikatie media als het geweld van een geprivilegieerde groep voorgesteld.

Dat is het ook want de klasse om wie het gaat de arbeidersklasse aanvaardt dit zo. De "geschiedenis van het anarchisme" kan gebruikt worden om in een mooie bibliotheek te steken ofwel om er fier mee rond te lopen (kijk eens wat we gedaan hebben-mentaliteit)

Maar de geschiedenis is een les, zoals de momentele ervaringen van buitenlandse en binnenlandse ons info moet brengen. De geschiedenis leert dat in de jaren 80 en 90 van de vorige eeuw het terrorisme meebracht dat de massas zich van het georganiseerd libertair socialisme losmaakten. Tot de anarchisten op kropotkin inzagen dat ze de verkeerde weg volgden en bewust de weg naar de massabeweging terug insloegen. In die tijd waren dat de syndikaten en daaruit ontstond het anarchosyndikalisme.

Momenteel bevinden we ons vóór een tweekop De isolatie door terrorisme en geteoretiseer ofwel een bewaste en langdurige aksie in de massa.

Een studentenbasis is een valse basis want als sociale groep zullen de studenten zich nooit verbinden met de arbeidersklasse. Enkel individuen eruit, die zich dus losmaken van hun oorspronkelijke sociale groep moeten gaan werken in de basiskomites, daar werken volgens het principes van het libertair socialisme en het zo verspreiden.

STADSGRILLA -NIEUWE STRATEGIE.

Nu strijden betekenen de politieke strijd en de militaire strijd met elkaar verenigen. Wat is het verschil van de tegenwoordige revolutionaire situatie met die van de II en III internationale? Het imperialisme van de V.S. heeft controle over de weerstand in de burgerse bevolkingsgroepen. De organisatie van de contrarevolutie hebben Wallstreet en het Pentagon stevig in de hand. Konglikten binnen de imperialistische bevolkingsgroepen worden door de contrarevolutie op militaire wijze opgelost. Vroeger was het voor de proletarische bevolkingsgroepen mogelijk, zich zonder wapens te weer te stellen (dit betekende zich sterk te organiseren en op het juiste moment de weerstand binnen het imperialisme, revolutionair te gebruiken (Parijse kommune 1971, Petrograd, Hongarije, China, Vietnam, Yugo-Slavië) Tegenwoordig wordt tegenstand door het V.S. imperialisme gecontroleerd. De organisaties als EEGZ, NATO, enz. maken het geregeld monopolie kapitalisme mogelijk en heeft het wild woekerende konkurentiekapitalisme uit ~~van~~ vroegere tijden afgerekend. In plaats hiervan maakt ze een teagelloze uitbuiting op werkdagschaal mogelijk/ De machtsmiddelen van de burgerse militarisme en politie, vallen onder een noemer. Ze zijn slechts te onderscheiden door de kleur van hun uniform en het wapentype. Werden ze vroeger (politie) tegen de onderdrukten ingezet, of (leger) als aanval op de konkurrerende kapitalen van andere landen. Op het ogenblik worden ze alleen gebrijkt tegen de gemeenschappelijke vijand de proletarische bevolkingsgroepen. Het vasthouden door de revisionistische USSR aan het status quo (vreedzame coëxistentie) ondersteunt ~~aan~~ de organisatie van de klassenvijand op nationale en internationale schaal. Het is waarschijnlijk, dat een revolutie zoals in Cuba, onder de helse ogen van het Amerikaanse imperialisme niet zonder meer nog eens zal plaats vinden. De strijd van alle revolutionairen moet op de voorhand politiek -militair gevoerd worden, als het succes wil hebben.

2/ Revolutionairen moeten weten, dat de verhouding legalitiet, illegalitiet een kwestie van macht is. De strijd moet zich oriënteren op de heersende tendenzen van monopoliserende kapitalistische stromingen. Hij moet zich oriënteren op de organisatie van het internationaal kapitalisme en daarbij overwegen welke varianten van de contrarevolutionaire politiek door de klassevijand gebruikt wordt de reformistische of de faksistische. Daarbij moet het duidelijk zijn, dat beide mogelijkheden van het internationale kapitaal nog niet volledige uitgeput zijn. De trend tot het min of meer in faksistoïde richting in alle landen van het Westen is echter onoverzichtelijk. Misschien moet men i.p.v. het doorzien van het faksisme vanuit het klassestandpunt verlaten en dat wat op ons afkomt als technologisch terrorisme te bestempelen. De gelijkschakeling van de parlementaire democratie werkt nogal onoverzichtelijk voor de waarnemer. Niet voor niet worden zo ongeveer gelijktijdig volkstellingen gehouden en wordt daarbij min of meer overwogen, de personalia van iedere burger centraal vast te leggen. Daarbij speelt het geen rol, of de inspanningen daarvoor van faksisten (griekenland of van sociaal liberalen komen (west - Duitsland). Het internationaal kapitalisme staat onder druk van het door zich zelf in het leven geropen technischnivelering: enerzijds is in de nabije toekomst niet zo nodig als technisch kader, anderzijds leidt de opleiding van dit technisch kader tot aantrekking mogelijke vijanden van het kapitaal. Het technische kader van de toekomst zal in het vervolg meer als heden zijn zelfstandig kritisch bewust zijn behoeven, het onderhoud van ~~de~~ hoog gekwalificeerde technische systemen, vraagt juist wat de proletarier vroeger bewust onthouden werd: Het bevorderen van eigen creatief denken. De recent militante stakingen in Frankrijk en Italië bewijst de tendens van de vakarbeiders naar revolutie. de samenkomsten en interne gesprekken van de contra-revo

lutionairen, - in het bijzonder de multinationale concerns - beweist dat de klassevijand het gevaar hiervan op juiste waarde schat. . Denk ook aan de putschpogingen in Italië
3/ Stadsguerrilla is het concept van nog zwakke revolutionaire krachten in een nog gekonsolideerde en vevredigende toestand. Zonder twijfel is het noodzakelijk zich op een verscherping van de situatie zich technisch en psychisch voor te bereiden, als het omgaat, een fundamentele verandering van de situatie zonder grote offers voor te bereiden.

red "Fizz " Berlin

reactie op een discussie stuk

Opmerking enige kameraden uit Amsterdam.

De opmerkingen over een anarchistische strategie zoals die verspreid zijn in het stencil geven blijk van een blindheid wat betreft de internationale situatie het zich blind staren op de "gunstige" nederlandse situatie, is volkomen onrealistisch omdat de nederlandse situatie direct verbonden is met die van het buitenland . b.v. de anti-stakings wetten in Engeland Frankrijk en Italië de Nato en de Eeg . Het zal duidelijk zijn dat, willen de werkelijke machtsverhoudingen bloot leggen we alle ons ten dienste staande middelen moeten aanwenden in het leifst in internationaal verband Dat betekent dat radicalisering van onze middelen afhankelijk is van de macht die de heersende orde stelt tegenover de groep die in beweging is. Doordat wij slecht beantwoorden aan de escalatie van die macht, zullen we ons niet vervreemden van de beweging waarop die gericht is. De verscherping van de tegenstellingen die onvermeidelijk zullen leiden tot een ingreep van de Heersende Klasse.? moet bepalend zijn voor onze organisatie vorm. Ze dwint ons , ons voor te bereiden op illegale aktiviteit alleen hierdoor zullen we in staat zijn het faksisme het hoofd te bieden, en de krachten vrij te maken voor een werkelijk vrij lever revolutie.

viva bakoenin

Er is voor 57 gulden aan stencil en andere toestanden gekocht , bovendien wordt het onderhoud van het gebouw op ongeveer zo'n vijf tientjes geschat . Willeen ieder die zich daar toe geropen voelt en wie is dat niet een bedrag ter bestrijding van de kosten overhandigen aan Nbl streekkerk . even vragen wie dat is en overhandigen maar .

Dikussiebijdrage van de "Federation Neue Linke" Hamburg aan het Pinksterlanddagenkongres te Appelscha 1971.

De duitse anarchistiese beweging bood in de loop der jaren het aanzien van een veteramen vereniging.

De meeste kameraden van de tegenwoordige groepen werden in de loop der jaren 68/69 gemobiliseerd, het mobiliseren van nieuwe kameraden die kotinu meewerken is slopend. Organisasie, teorie en praxis schijnen uit evenwicht geraakt te zijn. Enige kameraden trekken zich slechts terug op hun image als burgerschrikanjagende anarchisten. Vele kameraden keren het anarchisme de rug toe, vaak hele groepen.

De schakeringen en richtingen onder de res-tanten, van de anti-autoritaire beweging van 1968, waartoe men de nu groeiende anarchis-tiese beweging kan rekenen, varieert van so-cialisten à la de britse Labour party tot aan verlichte anarchisten zoals Willy Lupperts.

De anarchisten vormen de kern van deze anti-autoritaire "resttradisie" in de bondsrepubliek Duitsland.

Zo sloten vooral de radenkommunisten zich bij de anarchistiese groepen aan.

Dit heeft twee oorzaken:

Ten eerste zijn er geen radenkommunistiese organisasies, zoals b.v. de K.A.P.D. in de 20er en 30er jaren, behalve in West-Berlijn en Kiel.(resp. proletariese linkervleugel partij initiatieven en kommunistiese raden-organisasie.)

Ten tweede bezit ze op grond van de algeme-ne aarzeling van de anti-autoritaire bewe-ging van '68(die ook op radenkommunisten betrokken werd) weinig invloed in B.R.D.

Uit deze overwegingen hebben de radenkom-munisten zich bij de anarchistiese groepen aangesloten.

Daarop werd tijdens het "Sieverhousener Kon-ferenz" begin 1971 het besluit genomen dat al het werk erop gericht moest zijn een re-volusionair raden-front te kreëren, een bre-de aktieve eenheid met alle anti-partij groepen en individuen.

Dit aksieprogramma omvatte alle daar aanwe-zige groepen, alsook alle niet aanwezige groepen en individuen. (protokol v.d. Siever-housener Konferenz anarcho-info no. 6)

Bij de anarchisten is sprake van 5 schakerin-gen, zover je in dit verband van schakerin-gen mag spreken, hier moet dus niet teveel

waarde aan gehecht worden, (op de pacifisten na.)

1. Anarcho-Marxisten
2. Pacifisten
3. Anarcho-Syndikalisten
4. Terroristen
5. Anarcho-Kollektivisten

90.476

1. Anarcho-Marxisten, versmelting van de Marxjistiese ekonomiese inzichten, met van het anarchisme vooral het anti-burokratisme. Bevestiging van overgangso oplossingen (dik-tatuur van het proletariaat, afsterven van de staat) anti partij politiek, raden-repu-bliek. (teoretiese tendens overwegend die van Guérin.)

2. Pacifisten (bond van vrije socialisten en anarchisten) bestaat voornamelijk uit oud-anarchisten.

Wijst iedere vorm van geweld af, ook soci-ale revolusionaire omwenteling. Orgaan "neues Beginnen" Hamburg. (teoretiese tendens overwegend Landauer, Müksam, Rocker e.a.)

3. Anarcho-Syndikalisten (voorzover dit in klassieke zin aanwezig is).

Proletarische linke/anarcho-syndikalisten (niet de Berlijnse richting) Hannover, die "krities" t.o.v. de tot nu toe ontwikkelde vormen van het syndikalisme staan zoals de "tradisionele" richting van de spaanse C.N.T Deze beide richtingen verschillen wat betref de teorie en praxis, zowel als de interpre-tasie daarvan, slechts op detailpunten. (Teoretiese tendens Malatesta, Bakoenin, Rocker, Santillan, Pannekoek, Korsch.)

Terroristen, (Tupamaros West-Berlijn, Mün-chen) voor het overgrote deel "uitgeflipte" kameraden, evenals kameraden die een foute beoordeling t.o.v.het politieke en militai-re kamp begaan. Weinig invloed, soms echter wordt er een goede bijdrage tot sterke dis-kussies door deze kameraden geleverd over hun vorm van propaganda door de daad.

5. Anarcho-Kollektivisten, voornaamste ver-tegenwoordiger W.Luppertz (Mülheim) evenals enige oude en jonge kameraden, wijzen de raden als autoritair af, weinig invloed in de beweging.

(teoretiese tendens Bakoenin, Kropotkin Landauer etc.)

Deze opsomming moet beslist niet als abso-luut gezien worden, de bedoeling is slechts bepaalde tendenzen binnen de duitse beweging aan te duiden.

Zo is het ook nauwelijks mogelijk te bepalen waar de zwaartepunten van de bepaalde richtingen liggen.

Er is geen krant die tot een bepaalde richting gerekend kan worden.

De meeste groepen zijn pluralistisch, uit verschillende richtingen samengesteld.

Uitzonderingen zijn de proletarische linke Hannover en de bond van vrije socialistische en anarchisten.

ORGANISASIE

Hierover zijn twee concepties:

a: die van de "Sieverhousener Konferenz" waarvan de bedoeling is een vereniging van bonden van individuele kameraden te creëren.

b: die van het anarcho-kongres, pinksteren 1970 waaruit naar voren is gekomen, het vormen van federaties van zowel groepen als individuele leden.

Deze gedachte werd ook door enkelen in Sieverhausen naar voren gebracht.

In deze federatie zouden alle richtingen en tendenzen vertegenwoordigd worden.

De tweede conceptie bleek reeds tijdens het anarcho-kongres te Hamburg, bij de toenmalige stand van regionale en bovenregionale samenwerking tussen de afzonderlijke groepen, onrealistisch.

Want een nationale federatie die politiek actief moet functioneren, moet kotinu op actieve groepen op regionale en bovenregionale basis gefedereerd kunnen steunen.

Iedere bovenregionale nationale en internationale organisatie staat en valt met het werk aan de basis.

Daarom komt het de meeste kameraden voor dat een nationale federatie van groepen reeds in de kiem moet doodbloeden.

In ieder geval zou met de huidige stand van zaken van de beweging een adequatere organisatie die van een vereniging van bonden zijn, van individuele kameraden; die in hun groep de voorname kameraden zijn. (zijn moeten en het nu ook zijn). Een van de belangrijkste opgaven voor hen zou de opstelling van een libertair socialistisch concept zijn van de politieke arbeid. (met oog op de te vormen nationale federatie).

Deze bond moet natuurlijk geen elitevereniging worden, ze moet echter langzaam verbreed worden, om geen strijd tussen de oudere en nieuwe kameraden te laten ontstaan.

De kameraden van een dergelijke bond vormen dan het zwaartepunt in het theoretische werk. Later moeten die kameraden in het regionale verder werken.

Daar ligt hun werk, het verdiepen van de theoretische discussies en inzichten in de groepen. Het bestaan van een dergelijke bond zou dan haar bestaanswaarde verliezen als er een nationale anarchistische federatie gevestigd zou worden.

Diskussie over de praxis en haar korte inhoudelijke samenvatting volgen hier;

a: Directe arbeid aan de basis en het daar overbrengen van de libertaire theorie.

b: Vormen van agitatie en propaganda.

c: Vraagstukken met betrekking tot het vormen van een bond met begrenzing tot het bolsjewisme.

d: Zwaartepunten van het politieke werk. (universiteit, bedrijf, scholen, steden.)

Het overbrengen van de libertaire theorie aan de basis is een zwaartepunt, evenals een existensievraag van de anti-autoritaire beweging in de B.R.D., die tot nu toe nog niet eensgezind opgelost kon worden.

Mogelijkheden voor het overbrengen van de libertaire theorie vinden in beginsel tijdens concrete discussies met de bolsjewisten plaats. (dagelijkse politiek, medebeslissingsrecht enz.)

Hier bestaat natuurlijk overeenstemming bij het uitspreken over de nieuwe gemeenschap na de revolutie, op grond van de reeds te voren geschilderde theoretische situatie is de overeenstemming bij de nadere uitwerking gedifferentieerder.

(anarcho-marxisten "overgangsoptlossingen", anarcho-kollektivisten "raden-autoritair", anarcho-syndikalisten "alle macht aan de raden")

Hierbij moet ik nog eens beklemtonen, dat al deze richtingen in iedere groep, daar ze pluralistisch zijn, tot aan "kritische" marxisten samenwerken.

Hieruit komen soms moeilijkheden bij discussies over de vormen en de stellingname bij bepaalde acties.

Het is voor vele kameraden vaak moeilijk hun stellingen ten gunste van de concrete actie te verlaten.

Bij het werk aan de basis onderscheiden we ons soms geenszins ten opzichte van andere politieke richtingen.

De vormen van agitatie en propaganda, zijn het persoonlijke gesprek enerzijds en het aangrijpen van conflicten anderzijds, evenals dagelijkse politieke vragen.

Een middel zijn de basiskranten, vlugschriften muropschriften, plakaten (op agitatie-niveau)

De propaganda van ons idee wordt in de bovenregionale tijdschriften bedreven.

(883, Befreiung, Neues Beginnen, Politikon)

Bij de discussie met de bolsjewisten wordt door iedere aanhanger van de verschillende schakeringen, met verschillende middelen gewerkt.

Hoofdzakelijk wijzen alle kameraden op de contrarevolutionaire rol van de bolsjewisten in de russische revolutie.

De anarcho-marxisten wijzen op de vervalsing en dogmatisering van de marxistische dialectiek. De overige anarchistische kameraden proberen te bewijzen dat het grootste deel van de marx-

istische theorie te gebruiken is.

(rentabiliteitsprincipe van de huidige kapitalistische samenleving, dat Marx niet uitvoerig behandelde, vervreemdingstheorie en noodgedwongen ontwikkeling tot het socialisme, enz, zijn aangrijpingspunten)

Aan het vraagstuk van de bonden, die in het begin reeds uitvoerig besproken werden, zou ik graag nog iets in het algemeen willen toevoegen, dat wij bereid zijn banden met alle radenrepublikeinse groepen aan te gaan, of met groepen die voor de raden een vergaande sociale emancipatie rol (vervullen) inruimen.

Wij zijn verder bereid met iedere socialistische groep of organisatie, (ook als ze niet op het beschreven niveau liggen) banden aan te gaan in zoverre deze band zich tegen de dan heersende klasse richt en het emancipatieproces van het proletariaat bevordert (.b.v. Rot Punkt Aksies, Indo-China enz.)

Bij de discussies over de zwaktepunten van de tegenwoordige politieke arbeid, moet men de structuren van de afzonderlijke groepen precies kennen, en dat is nu niet bepaald gemakkelijk, omdat vele groepen weer snel verdwijnen. Dit is de reden dat ik niet gaarne verder op dit punt inga en slechts de zich aftekenende tendens weergeef.

Het creëren van banden met het proletariaat, dat betekent een zo groot mogelijke activiteit ten aanzien van het werk in de bedrijven.

Het is echter niet zo dat we uitsluitend in de bedrijven werken, want terreinen van gelijke betekenis zijn de scholen en de universiteit.

Ik zou dat onder de leuze samenvatten:

" Om de maatschappij in haar totaliteit te begrijpen moeten we op alle maatschappelijke niveaus werken "

Dit inzicht is van het grootste belang, omdat we bezig zijn met een lange mars door de instituties. Wij moeten vrije ruimtes creëren.

Daarom is de universiteit op dit gebied een goed aanknopingspunt.

(ik herinner aan mei 68 waar de bezetting van de Sorbonne en de zwarte vlaggen op de hoge scholen als dynamische faktor op de arbeider hebben gewerkt.) Vandaag de scholen, universiteiten, moren de bedrijven,

Hier samenvattend de tegenwoordige discussie in de beweging

Kritiek op de kapitalistische maatschappij

" op het staatskapitalisme

Bewustzijn van de massa

Imperialisme

Kommunikatie

Theorie

Marxisme

Terrorisme

VEN CEREMCS

vertaald: George H. v/.D.